

РЕШЕНИЕ

№ 1691

гр. София, 12.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в открито заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9466** по описа за **2012** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С. против решение от 14.08.2012 г., постановено по НАХД № 984/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 20 с-в. Със същото е отменено НП № 12565-0174166/24.01.2012 г. на заместник-директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] на основание чл. 185, 2, вр. ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., за нарушение по чл. 41, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени решението и да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 14.08.2012 г., постановено по НАХД № 984/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 20 с-в е отменено НП № 12565-0174166/24.01.2012 г. на заместник-директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] на основание чл. 185, 2, вр. ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., за нарушение по чл. 41, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 10.11.2011 г. инспектори по приходите в ТД на НАП С. извършили проверка по спазване на данъчното законодателство на търговски обект магазин Л. С., филиал 150, намиращ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. В проверявания обект било установено наличието на инсталирани, регистрирани и въведени в експлоатация 9 фискални устройства, едно от които било модел „Tremol T260F” с индивидуален номер ZK029169 и фискална памет № 50033272. При проверката било установено, че в книгата за дневните финансови отчети за посоченото фискално устройство в 7-дневен срок след изтичане на м. 02.2011 г. не е отпечатан съкратен отчет на фискалната памет за периода от 01.02.2011 г. до 28.02.2011 г., като същият е отпечатан след изтичане на 7-дневния срок – на 11.03.2011 г. За констатираното нарушение, определено като такова по чл. 41, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено и наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че нито в АУАН, нито в наказателното постановление била посочена датата на извършване на нарушението. Приел е също така, че към датата на извършване на твърдяното нарушение несъхраняването чрез прилагане на последната страница/дата на периода на отчета на фискалната памет за съответния период не представлява нарушение по смисъла на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН, с който било констатирано извършено нарушение на чл. 41, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Условието, редът и начинът за одобряване на типа, за отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация, отчитане и сервисно обслужване, експертизите и контролът на фискалните устройства, техническите и функционалните изисквания към тях, редът и начинът за издаване на фискални касови бележки, както и минималните реквизити на фискалните касови бележки са регламентирани в Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Глава пета от посочената наредба регламентира отчетността на оборотите от извършени продажби, като съгласно чл. 41, ал. 1 в 7-дневен срок след изтичане на всеки месец и година

лицето по чл. 3 отпечатва съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период, а съгласно ал. 2 отчетите по ал. 1 се съхраняват в книгата за дневните финансови отчети на всяко устройство на страницата за датата на последния ден от периода. Съгласно чл. 185, ал. 2 от ЗДДС (приложима редакция към датата на извършване на твърдяното нарушение) лице, което наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или сервизно обслужване на фискалните устройства или не изпълнява изискванията за дистанционна връзка с Националната агенция за приходите, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. Анализът на посочения текст в посочената приложима редакция, за разлика от редакцията към момента на постановяване на настоящото решение води до извода, че към момента на извършване на твърдяното нарушение чл. 185, ал. 2 от ЗДДС не предвижда налагане на административно наказание или пък имуществена санкция за нарушение, изразяващо се в неотпечатване на съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период.

Правилно, в съответствие със закона и съобразно събраните по делото доказателства първоинстанционният съд е приел, че към датата на извършване на твърдяното нарушение изразяващо се в неотпечатване на съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период не представлява нарушение по смисъла на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС. Нарушението, изразяващо се в неотпечатване на съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период се определя като нарушение с изменението на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, в сила от 1 януари 2012 г. В процесния случай нарушението, ако същото се определя като такова е било извършено преди посочената дата, преди посочената дата е съставен и АУАН. Нормата на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, в сегашната ѝ редакция е материалноправна, а съгласно императивната норма на чл. 3 ал. 1 от ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му, като единственото изключение е дадено в ал. 2, съобразно която, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Съдът намира, че новата редакция на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е по-неблагоприятна за деца, с оглед на обстоятелството, че същата определя определено поведение като нарушение, за което и предвижда съответната имуществена санкция, за което поведение към момента на извършване на нарушението не е предвиждала административно наказание или имуществена санкция, поради което и не може да бъде приложена. Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение следва да бъде оставено в сила.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, XIV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение от 14.08.2012 г., постановено по НАХД № 5984/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 20 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: